

МАЛКИ СПОМЕНИ ЗА ДИМИТЪР ДИМОВ

Името на Димитър Димов ми е познато от преди последната война. Свързано е с романа му "Поручик Бенц".

През лятото на 1940 г. управата на Софийския университет взе решение за в бъдеще кандидат-студентите да се приемат вече не само въз основа на бележката от дипломата, а да се съберат няколко бележки по дадена дисциплина и да се вземе средната аритметична бележка, с която да кандидатствуват.

За преизчисление на средната аритметична бележка бяха необходими доверени хора. От Ректората пуснаха заповед, с която мобилизираха всички асистенти в университета / около деветдесет души/, създаде се комисия под председателството на редовен професор и се започна работа още в началото на юли или края на юни.

Комисията настана в залата на ректорския съвет, нагрупира документите в нея и започнахме изчисляване успеха на всички кандидат-студенти. Трябваше да се групираат студентите на групи според първото им желание въз основа на изчисления среден успех. Това беше дълга и о тежкителна работа. Цялото лято се заробихме в залата на ректорския съвет. Списъците бяха готови към края на август или началото на септември.

През това лято в споменатата комисия, в която влизаше и Димитър Димов, се запознах с него. Той беше избран наскоро за асистент във Ветеринарно-медицинския факултет. Аз вече бях избран за асистент във Физико-математическия факултет преди една година.

Сдружихме се с него на литературни теми. Отначало разговорът ни се въртеше около романа му "Поручик Бенц". После като разбра че съм асистент по минералогия и петрография започна да ми разказва с увлечение за минералите, които е виждал в сбирките на естествено-историческия музей в Мадрид. Няколко дена той ми говори с възхищение за чудните великолепни минерални образци на Мадридския музей. И ме разпитваше за красивите български минерали.

При разговорите ми с него това лято в университета, останах поразен от огромната му обща култура. Виждаше ми се странно, че един ветеринарен лекар- асистент познава така широко и задълбочено световната литература и култура.

Като награда за нашия труд през това лято управата на Софийския университет отпусна безплатно камиона на университета, с който направихме двудневна екскурзия до Рилския манастир в първите дни на септември.